

Parter i målet vid den nationella domstolen

TF

Ytterligare deltagare i rättegången: Openbaar Ministerie

Domslut

Artikel 2 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1258/2013 av den 20 november 2013

ska tolkas så,

att en person som medverkar till utsläppandet på marknaden av i Europeiska unionen förtecknade ämnen inom ramen för en olaglig verksamhet inte utgör en "marknadsaktör" i den mening som avses i denna bestämmelse.

(¹) EUT C 138, 28.3.2022.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 7 november 2022 – (begäran om förhandsavgörande av Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – brottmål mot FX, CS, ND (C-859/19), BR, CS, DT, EU, FV, GW (C-926/19), CD, CLD, GLO, ȘDC och PVV (C-929/19)

(Förenade målen C-859/19, C-926/19 och C-929/19, (¹) FX m.fl. (Verkan av domar från en författningsdomstol III) m.fl.)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Artikel 19.1 andra stycket FEU – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Korruptionsbekämpning – Skydd för unionens ekonomiska intressen – Artikel 325.1 FEUF – PIF-konventionen – Beslut 2006/928/EG – Brottmålsförfaranden – Domar från Curtea Constituțională (Författningsdomstolen, Rumänien) om den dömande sammansättningen i mål om grova korruptionsbrott – Skyldighet för de nationella domstolarna att fullt ut iaktta avgörandena från Curtea Constituțională (Författningsdomstolen) – Disciplinansvar för domare om dessa avgöranden inte iakttas – Behörighet att inte tillämpa avgöranden från Curtea Constituțională (Författningsdomstolen) som inte är förenliga med unionsrätten – Principen om unionsrättens företräde)

(2023/C 104/09)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

FX, CS, ND (C-859/19), BR, CS, DT, EU, FV, GW (C-926/19), CD, CLD, GLO, ȘDC, PVV (C-929/19)

Övriga rättegångsdeltagare: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție (C-859/19, C-926/19 och C-929/19), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală (C-926/19), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție (C-926/19), Agenția Națională de Administrare Fiscală (C-926/19 och C-929/19), HX (C-926/19), IY (C-926/19), SC Uranus Junior 2003 SRL (C-926/19) och SC Complexul Energetic Oltenia SA (C-929/19)

Avgörande

1) Artikel 325.1 FEUF, jämförd med artikel 2 i konventionen som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, undertecknad i Bryssel den 26 juli 1995, samt kommissionens beslut 2006/928/EG av den 13 december 2006 om inrättande av en mekanism för samarbete och kontroll av Rumäniens framsteg vid uppfyllandet av de särskilda riktmärkena för reformen av rättsväsendet och kampen mot korruption

ska tolkas så, att

de utgör hinder för en nationell lagstiftning eller praxis enligt vilken domar om korruption och mervärdesskattebedrägeri som i första instans meddelats av dömande sammansättningar som inte är specialiserade på detta område eller, i högre instans, av dömande sammansättningar där samtliga ledamöter utsetts genom lottning, är absolut ogiltiga, vilket medför att de berörda målen om korruption och mervärdesskattebedrägeri – i förekommande fall efter ett resningsförfarande mot den lagakraftvunna domen – måste prövas på nytt i första och/eller andra instans, förutsatt att tillämpning av en sådan nationell lagstiftning eller praxis är ägnad att skapa en risk för systemisk strafffrihet för gärningar som utgör allvarliga bedrägeribrott riktade mot unionens ekonomiska intressen eller korruptionsbrott i allmänhet. Skyldigheten att se till att sådana brott är föremål för effektiva och avskräckande straffrättsliga påföljder befriar inte den hänskjutande domstolen från skyldigheten att kontrollera att de grundläggande rättigheter som garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna iakttas. De krav som följer av nämnda artikel 47 andra stycket första meningen hindrar inte att en sådan nationell lagstiftning eller praxis inte tillämpas, när denna är ägnad att skapa en sådan risk för systemisk strafffrihet.

2) Artiklarna 2 och 19.1 andra stycket FEU samt beslut 2006/928

ska tolkas så, att

de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning eller praxis enligt vilken de allmänna domstolarna är bundna av den nationella författningsdomstolens avgöranden, förutsatt att nationell rätt säkerställer att författningsdomstolen har en oberoende ställning i förhållande till bland annat den lagstiftande och den verkställande makten, såsom krävs enligt dessa bestämmelser. Däremot utgör dessa bestämmelser i EU-fördraget och nämnda beslut hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken varje åsidosättande av den nationella författningsdomstolens avgöranden kan medföra disciplinansvar för domarna i de nationella allmänna domstolarna.

3) Principen om unionsrättens företräde ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning eller praxis enligt vilken de nationella allmänna domstolarna är bundna av domar från den nationella författningsdomstolen och därför inte, utan att göra sig skyldiga till en disciplinförseelse, med stöd av sin egen behörighet kan underlåta att tillämpa den rättspraxis som följer av dessa domar, trots att de mot bakgrund av en dom från EU-domstolen finner att denna rättspraxis strider mot artikel 19.1 andra stycket FEU, artikel 325.1 FEUF eller beslut 2006/928.

(¹) EUT C 201, 15.6.2020.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 26 oktober 2022 (begäran om förhandsavgörande från Úřad pro přístup k dopravní infrastruktúře – Republiken Tjeckien) – RegioJet a.s. mot České dráhy a.s.

(Mål C-104/21 (¹), RegioJet)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Artikel 267 FEUF – Begreppet domstol – Strukturella och funktionella kriterier – Fullgörande av dömande uppgifter eller förvaltningsuppgifter – Direktiv 2012/34/EU – Artiklarna 55 och 56 – Ett enda nationellt regleringsorgan för järnvägssektorn – Fristående sektoriell tillsynsmyndighet – Befogenhet att agera på eget initiativ – Rätt att ålägga sanktioner – Beslut som kan bli föremål för domstolsprövning – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)

(2023/C 104/10)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktúře

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RegioJet a.s.

Motpart: České dráhy a.s.